

TOELICHTING

**VAN HET
BESTEMMINGSPLAN**

**ONDERGRONDSE HOOGSPANNINGSLEIDING
OTERLEEK-BOEKELERMEER**

GEMEENTE ALKMAAR

Opdrachtnummer : 99.298

IDnr. : NL.IMRO.0361.BP00133-0305

Datum : 15 september 2016

Versie : v6

Auteurs : mRO b.v.

Vastgesteld d.d. : 31 oktober 2016

INHOUDSOPGAVE VAN DE TOELICHTING

1. INLEIDING.....	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 Ligging en begrenzing plangebied	6
1.3 Leeswijzer	7
2. HET PLAN.....	8
2.1 Nut en noodzaak	8
2.2 Bestaande situatie	8
2.2 Geldende bestemmingsplanregelingen	9
2.3 Beoogde nieuwe situatie	10
3. MILIEU EN RELEVANT BELEID.....	11
3.1 Milieu	11
3.2 Relevant beleid.....	11
3.2.1 Europees beleid	11
3.2.2 Nationaal beleid.....	12
3.2.3 Provinciaal beleid	20
3.2.4 Gemeentelijk beleid.....	23
3.2.5 Beleid Hoogheemraadschap.....	25
4. JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING	27
4.1 Opzet van het bestemmingsplan	27
4.2 Bestemming.....	27
5. ECONOMISCHE EN MAATSCHAPPELIJKE HAALBAARHEID	28
5.1 Economische haalbaarheid	28
5.2 Maatschappelijke haalbaarheid	28
5.2.1 Wettelijk vooroverleg	28
5.2.2 Zienswijzen.....	28

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

In 2011 heeft Tennet een ondergrondse hoogspanningskabel aangevraagd voor de aansluiting van de gasopslag Bergermeer in de Boekelermeer, op het hoogspanningsnet. Daarvoor zijn alle benodigde vergunningen in 2012 verleend en in 2012 en 2013 is de aanleg van de leiding geheel gerealiseerd.

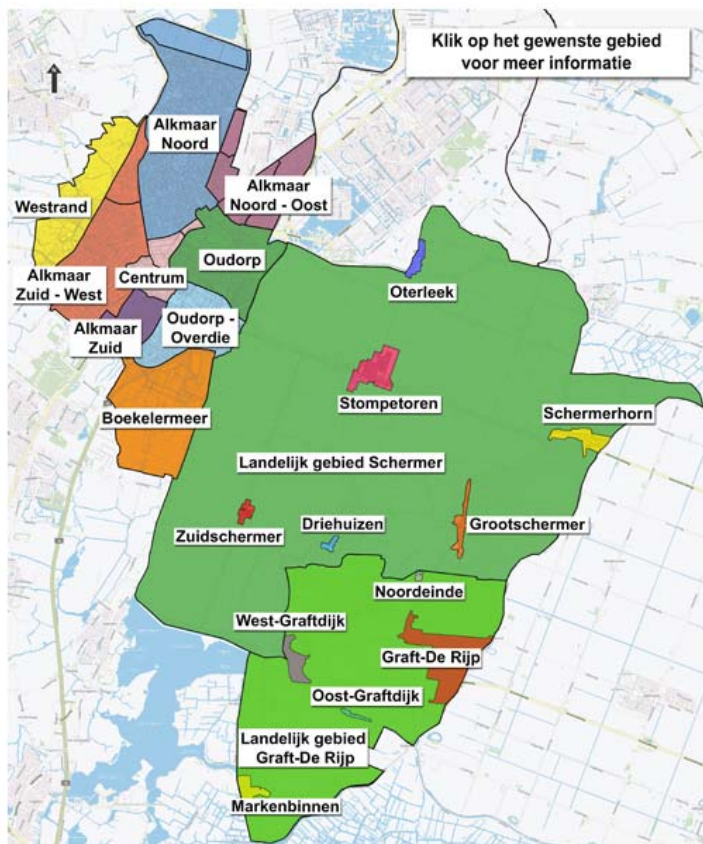
Met deze herziening is beoogd om de instandhouding van de ondergrondse hoogspanningsleiding ook planologisch-juridisch te regelen in de geldende bestemmingsplannen die door deze ondergrondse hoogspanningsleiding worden doorkruist.

In de geldende bestemmingsplannen die door de ondergrondse hoogspanningsleiding worden doorkruist zijn namelijk geen bestemmingsregelingen opgenomen ter bescherming van de ondergrondse hoogspanningsleiding en staan de geldende bestemmingen grondbewerkingen toe, zonder afweging van de belangen van de ondergrondse hoogspanningsleiding.

Om een beschermingsregeling voor de ondergrondse hoogspanningsleiding van Oterleek naar Boekelermeer te kunnen toevoegen is de herziening nodig van alle geldende bestemmingsplannen die door de leiding worden doorkruist.

Daartoe vormt deze parapluperziening een gedeeltelijke herziening van de geldende plannen:

- Bestemmingsplan 'Landelijk Gebied 2014' van de voormalige gemeente Schermer;
- Bestemmingsplan 'Boekelermeer Noord 2013' van de gemeente Alkmaar;
- Inpassingsplan 'Gasopslag Bergermeer' van het Ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie en het Ministerie van Infrastructuur en Milieu.

Situering Oterleek, Landelijk gebied Schermer en Boekelermeer.

Het gaat om een gedeeltelijke herziening omdat de geldende plannen worden aangevuld met een dubbelbestemming ter bescherming van de ondergrondse hoogspanningsleiding. Met een dubbelbestemming 'Leiding-Hoogspanning' is verzekerd dat de ondergrondse hoogspanningsleiding met de daarbij behorende beschermingszone ook in de desbetreffende bestemmingsplannen zichtbaar wordt, en daar ook publiekrechtelijke bescherming aan kan worden gegeven.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

In de figuur hierna is de ligging en begrenzing van het plangebied weergegeven.

De begrenzing sluit aan de noordzijde bij de 150kV-station Oterleek aan op de plangrens van het ontwerp inpassingsplan 'Netwerkuitbreiding Kop van Noord-Holland' van de Provincie Noord-Holland.

Aan de zuidzijde wordt de begrenzing aangesloten op de gasopslag Bergermeer en het Inpassingsplan 'Gasopslag Bergermeer' van het Ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie en het Ministerie van Infrastructuur en Milieu.

Voor de begrenzing van het plangebied is aangesloten bij de breedte van de beschermingszone van de leiding. Deze bedraagt overal 3 meter (1,5 meter aan weerszijden van de hartlijn).

Figuur: Ligging plangebied

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 van deze toelichting wordt het plan uiteen gezet met de geldende bestemmingsplanregelingen en de beoogde nieuwe bestemmingsregeling.

In hoofdstuk 3 wordt kort het relevante Rijks-, provinciaal- en gemeentelijke beleid beschreven.

Hoofdstuk 4 tot slot, bevat de resultaten van het wettelijke vooroverleg en de ontwerp ter visie legging.

2. HET PLAN

2.1 Nut en noodzaak

In 2008 is door TAQA het verzoek gedaan voor een aansluiting van 140MVA op het hoogspanningsnet van TenneT, in verband met het voornemen van de firma TAQA om een gasinjectiestation te bouwen met een piekvermogen van 100MVA (met mogelijkheid tot uitbreiding naar 140MVA). Om de aansluiting mogelijk te maken is een ondergrondse 150kV kabelverbinding noodzakelijk vanaf het 150kV station Oterleek naar het aansluitpunt van TAQA in de Boekelermeer. Deze ondergrondse 150kV kabelverbinding is eind 2012/begin 2013 aangelegd.

Uit hoofde van haar wettelijke taak voert TenneT het beleid dat voor de aanleg van nieuwe delen van het landelijk hoogspanningsnet – zoals de onderhavige ondergrondse 150kV kabelverbinding- planologisch ruimte wordt gereserveerd en de ligging van hoogspanningsverbindingen ook planologisch wordt veiliggesteld.¹ In dit kader spant TenneT zich permanent in te bewaken en te bewerkstelligen dat in ruimtelijke plannen het noodzakelijke juridisch-planologische regime voor het tracé van de hoogspanningsverbindingen wordt verankerd teneinde het net in stand te houden en de functionaliteit van deze verbindingen te behouden. Voor zover bestaande hoogspanningsverbindingen niet (planologisch) zijn vastgelegd streeft TenneT na ook deze in de desbetreffende ruimtelijke plannen op te laten nemen.

Bij ondergrondse hoogspanningsverbindingen zijn immers gewichtige belangen betrokken, zowel uit het oogpunt van energievoorziening als uit een veiligheidsoogpunt.² In dit kader spant TenneT zich permanent in te bewaken en te bewerkstelligen dat in ruimtelijke plannen het noodzakelijke juridisch-planologische regime voor het tracé van de hoogspanningsverbindingen wordt verankerd teneinde het net in stand te houden en de functionaliteit van deze verbindingen te behouden.

2.2 Bestaande situatie

Hiervoor is al beschreven dat de ondergrondse hoogspanningsleiding tussen het 150kV-station Oterleek en de gasopslag Bergermeer in Boekelermeer inmiddels geheel is gerealiseerd. Daarvoor zijn in 2012 een groot aantal vergunningen verleend:

- Aanlegvergunning gemeente Almeer (18 december 2011/SB17320).
- Watervergunning voor boring onder de waterkeringen van de Ringvaart van de Heerhugowaard ter hoogte van de Schermerdijk 4 in Schermer naar Oterleek, van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (28 oktober 2010/10.35518).
- Watervergunning voor boring onder de waterkeringen van het Noord-Hollandskanaal ter hoogte van de Topaasweg in Alkmaar van het

¹ Het spreekt voor zich dat het feit dat TenneT in principe ook zakelijk recht overeenkomsten vestigt, geen afbreuk doet aan het belang van een goede ruimtelijke regeling.

² Bouwrecht 1984/893; AB 1985/48.

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (28 oktober 2010/10.35519).

- Watervergunning voor het onttrekken en lozen oppervlaktewater van het Hoogheemraadschap Hollands-Noorderkwartier (17 juni 2011/11.10833).
- Vergunning Scheepvaartwegenverordening Noord-Holland voor het leggen van een leiding onder het Noordhollandsch Kanaal en de Huigenvaart in de gemeente Schermer, van de provincie Noord-Holland (21 februari 2012/2012-10012).
- Ontheffing Wegenverordening Noord-Holland van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (17 januari 2011/11.03253).

Bij deze vergunningverlening zijn alle betrokken belangen afgewogen. Met de onderhavige herziening is derhalve niet beoogd om de aanleg mogelijk te maken, maar om de bestaande ondergrondse hoogspanningsleiding te voorzien van de benodigde planologisch-juridische bescherming.

De leiding is aangelegd in het agrarische gebied tussen het 150kV-station aan de zuidzijde van de kern Oterleek en de gasopslag Bergermeer op het bedrijventerrein in de Boekelermeer. Vanaf Oterleek is de leiding onder de Ringvaart gelegd, onder de Noordervaart, de Provincialeweg N243 en het Noordhollandsch Kanaal.

Het agrarisch gebied is hoofdzakelijk in gebruik als gras- en weideland. Het landschap is het cultuurhistorisch waardevolle droogmakerij landschap met een rechtlijnig 17^e-eeuws verkavelingspatroon met watergangen.

De cultuurhistorische waarden van het landschap en de openheid worden door de ondergrondse ligging niet aangetast.

2.2 Geldende bestemmingsplanregelingen

De ondergrondse hoogspanningsleiding van Oterleek naar Boekelermeer doorkruist de bestemmingsplannen 'Landelijk Gebied 2014' van de voormalige gemeente Schermer (vastgesteld 30 september 2014), 'Boekelermeer Noord' van de gemeente Alkmaar (vastgesteld 4 april 2013) en het inpassingsplan 'Gasopslag Bergermeer' van het Ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie en het Ministerie van Infrastructuur en Milieu (vastgesteld 29 april 2011).

In het geldende bestemmingsplan '**Landelijk Gebied 2014**' hebben de gronden waar de ondergrondse hoogspanningsleiding doorheen loopt, onder meer de bestemmingen: Agrarisch met waarden – Cultuurhistorie, zonder nadere dubbelbestemming voor een hoogspanningsleiding of aanduiding. Binnen deze bestemmingen is bijvoorbeeld de aanleg van ontsluitingswegen, kavelpaden en parkeerplaatsen toegestaan, zijn agrarische grondbewerkingen toegestaan en kunnen water en groenvoorzieningen worden aangelegd. De bestemmingen voorzien niet in een toets aan de belangen van de ondergrondse hoogspanningsleiding zoals veiligheid en onderhoud/beheer.

In het geldende bestemmingsplan '**Boekelermeer Noord**' hebben de gronden onder meer de bestemmingen Groen, Water en Verkeer zonder nadere dubbelbestemming voor een hoogspanningsleiding of aanduiding. Ook

In het geldende bestemmingsplan ‘**Gasopslag Bergermeer**’ hebben de gronden onder meer de bestemming-Gasbehandeling en gascompressie’ en een gebiedsaanduiding voor ‘Veiligheidszone-Bevi’. Ook binnen deze bestemmingen is bebouwing mogelijk en zijn grondbewerkingen toegestaan, zonder verplichte toets aan de belangen van de hoogspanningsleiding.

Om de aangelegde ondergrondse hoogspanningsleiding planologisch-juridisch te kunnen beschermen is een gedeeltelijke herziening nodig van de bovengenoemde bestemmingsplannen. Het gaat om een gedeeltelijke herziening, omdat de geldende plannen enkel worden aangevuld met een dubbelbestemming 'Leiding – Hoogspanning'. Voor de rest blijft het geldende bestemmingsplan gewoon van kracht. Alle onderliggende bestemmingen en aanduidingen behouden hun gelding, alleen de dubbelbestemming wordt toegevoegd.

Voor het onderhoud en het beheer van de ondergrondse hoogspanningsleiding moet gebruik kunnen worden gemaakt van de 'belaste strook' aan weerszijden van de leiding, waarbij tevens rekening is gehouden met de veiligheidseisen. De breedte van deze strook bedraagt 3 meter.

STANDAARD PROFIEL

Gemeente Alkmaar
BP Ondergrondse Hoogspanningsleiding
Oterleek-Boekelermeer
mRO/99.298 – v6/ TOE / 15 september 2016

3. MILIEU EN RELEVANT BELEID

3.1 Milieu

Met de onderhavige herziening is niet beoogd om de aanleg van een ondergrondse hoogspanningsleiding mogelijk te maken (de leiding ligt er al), maar is beoogd om de gerealiseerde leiding van een adequate planologisch-juridische bescherming te voorzien. Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding zijn alle betrokken milieubelangen reeds afgewogen. Daarover heeft uitvoerig overleg met alle betrokken partijen en instanties plaatsgevonden en zijn de nodige afspraken gemaakt ten aanzien van de instandhouding van de leiding. Bij de instandhouding gelden de beschermingsregelingen volgens de onderliggende bestemmingsplannen.

3.2 Relevant beleid

Hierna is wel kort ingegaan op het relevante beleid van europa, rijk, provincie, gemeente en Hoogheemraadschap en de relatie met de onderhavige parapluherziening.

3.2.1 Europees beleid

Kaderrichtlijn Water

Op 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn water (KRW) in werking getreden. De KRW gaat uit van een stroomgebiedsbenadering waarbij voor Nederland de stroomgebieden van de Rijn, Maas, Schelde en Eems van belang zijn. Het doel van de KRW is dat al het water in de Europese Unie in 2015 in 'goede chemische toestand' en een 'goede ecologische toestand' moet verkeren.

De KRW is in 2005 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving en al vanaf 2000 in Europa van kracht. Van belang is dat bij initiatieven tenminste voldaan wordt aan het stand-still principe. Dit houdt in dat een ingreep (uitvoering van het ruimtelijk plan) de toestand van het watersysteem niet mag verslechteren, tenzij beargumenteerd kan worden dat dit wegens 'een hoger doel' niet anders kan.

Relatie met parapluherziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met de Europese eisen voor de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater. Bij de instandhouding gelden de beschermingsregelingen in de onderliggende bestemmingsplannen.

Het verdrag van Valetta

Het Verdrag van Malta dateert van 1992 en wordt ook wel Verdrag van Valletta genoemd. Het verdrag beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt beter te beschermen. Het gaat dus om archeologische resten als nederzettingen, grafvelden, en gebruiksvoorwerpen. Uitgangspunt van het verdrag is dat het archeologische erfgoed integrale bescherming nodig heeft en krijgt.

Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de bouw te beperken, wordt voorgesteld om steeds vooraf onderzoek te laten

doen naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op deze manier kan daar bij de ontwikkeling van de plannen zoveel mogelijk rekening mee worden gehouden. In oktober 2003 is een voorstel voor de wijziging van de Monumentenwet 1988 en enkele andere wetten naar de Tweede Kamer gestuurd. Hiermee worden de principes van het Verdrag van Malta doorgevoerd in de Nederlandse wetgeving. Op 4 april 2006 is het wetsvoorstel door de Tweede Kamer goedgekeurd en in december van dat jaar gaf de eerste kamer ook zijn goedkeuring. Op 1 september 2007 trad de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking.

Relatie met de parapluherziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met de aanwezigheid van archeologische waarden. Bij de instandhouding gelden de archeologische beschermingsregelingen uit de onderliggende bestemmingsplannen.

Vogel- en habitatrichtlijn

De belangrijkste internationale verplichtingen op het gebied van natuurbescherming zijn neergelegd in de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. Deze richtlijnen zijn gericht op instandhouding van soorten en hun leefgebieden. Het streven is gericht op de vorming van een Europees ecologisch netwerk (Natura 2000 netwerk). De soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en faunawet (hierna Ffwet). De gebiedsbescherming is geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998 die op 1 oktober 2005 in werking is getreden. De Europese Habitatrichtlijn voorziet in een afwegingskader voor de beoordeling van plannen en projecten in of nabij een richtlijngebied.

Relatie met de parapluherziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met zowel de gebiedsbescherming als de soortenbescherming. Bij de instandhouding geldt de Flora- en faunawet en de beschermingsregelingen uit de onderliggende bestemmingsplannen.

3.2.2 Nationaal beleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (hierna ook: SVIR) geeft het kabinet een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. In de structuurvisie worden belangrijke andere accenten geplaatst op het brede gebied van ruimtelijke ordening en bestuurlijke verantwoordelijkheden. Het betekent voor de ruimtelijke ordening in brede zin een decentralisatie van rijkstaken en bevoegdheden en actualisatie van het Nationaal Ruimtelijk Beleid.

De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

Het Rijk streeft naar een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland, doormiddel van een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Om dit doel te bereiken, werkt het Rijk samen met andere overheden. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. Zo ontstaat er ruimte voor maatwerk en keuzes van burgers en bedrijven.

Ten aanzien van de energievoorziening is aangegeven dat een toekomstbestendige energievoorziening van vitaal belang is voor de Nederlandse economie. Daarin speelt leveringszekerheid van energie (gas en elektriciteit) een cruciale rol. Deze is in Nederland van hoog niveau in vergelijking met andere Europese landen. De komende decennia groeit de vraag naar elektriciteit en gas in Nederland nog gestaag. Het opvangen van deze groei en het handhaven van het huidige hoge niveau van leveringszekerheid vragen om uitbreiding van het productievermogen (waaronder het decentrale vermogen) en de energienetwerken.

Relatie met de parapluherziening

Met het opstellen van deze parapluherziening wordt invulling gegeven aan het uitgangspunt van het Rijk dat de energie-infrastructuur op orde moet zijn. Het project is in overeenstemming met de SVIR.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Besluit van 22 augustus 2011, houdende algemene regels ter bescherming van nationale ruimtelijke belangen (Besluit algemene regels ruimtelijke ordening). In het Barro worden de kaderstellende uitspraken uit de SVIR bevestigd. Ten behoeve van de bescherming van de in het SVIR genoemde nationale belangen, worden in het Barro algemene regels voorgeschreven die bindend zijn voor de lagere overheden als provincie en gemeente.

Het gaat hierbij om de volgende onderwerpen:

- Rijkswaardwegen;
- Hoofdwegen en hoofdspoorwegen;
- Elektriciteitsvoorziening;
- Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
- Ecologische hoofdstructuur;
- Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
- IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte).

Relatie met de parapluherziening

Binnen het plangebied spelen geen nationale belangen zoals bedoeld in het Barro. Bovendien valt het project niet in een categorie elektriciteitsvoorziening zoals hierboven beschreven. Het Barro vormt dan ook geen belemmering ten aanzien van het project.

Deltaprogramma

In Nederland is het beleid gewijzigd ten aanzien van de vraag hoe om te gaan met hoogwater(risico's) in Nederland. Het kabinet heeft daartoe op Prinsjesdag 2014 de jaarlijkse rapportage over het Deltaprogramma naar de Tweede Kamer gestuurd. In deze rapportage staat ook de planning voor de

komende jaren. Dit betreft de vierde rapportage over het Deltaprogramma (DP2014) waarin conceptdeltabeslissingen opgenomen zijn, met onder meer voorstellen voor een nieuwe normering van de waterveiligheid en nieuw beleid voor de zoetwatervoorziening. Ook geeft DP2014 kansrijke strategieën voor de verschillende deelgebieden.

Tot Prinsjesdag 2014 heeft de deltacommissaris het accent gelegd op het uitwerken van de definitieve voorstellen voor de deltabeslissingen en de voorkeursstrategieën voor de deelgebieden. Concrete maatregelen komen in het Deltaplan Waterveiligheid en het Deltaplan Zoetwater te staan. De deltacommissaris zal in DP2015 voor het eerst een voorstel doen voor deze Deltaplannen. De programmering van de Deltaplannen zal voortaan vast onderdeel zijn van de jaarlijkse rapportage van het Deltaprogramma.

Waar staat het Deltaprogramma voor?

Het Deltaprogramma staat voor een veilig én aantrekkelijk Nederland, nu maar ook in de toekomst. Het kabinet wil er met het Deltaprogramma voor zorgen dat de huidige en volgende generaties veilig zijn tegen het water en dat we de komende eeuw beschikken over genoeg zoet water.

Het Deltaprogramma is noodzakelijk om een veilig vestigings- en investeringsklimaat te garanderen. Het is niet alleen een voorwaarde voor de Nederlandse economie, maar biedt ook kans om internationaal de vleugels uit te slaan met de water- en deltatechnologie die wereldwijd bekend is.

Daarnaast biedt het kansen voor een aantrekkelijk land, waar het prettig wonen, werken en recreëren is.

Centraal in het Deltaprogramma staat een aantal belangrijke beslissingen die genomen moeten worden voor de toekomst van onze delta, de zogenaamde deltabeslissingen. Deltabeslissingen zijn hoofdkeuzen voor de aanpak van waterveiligheid en zoetwatervoorziening in Nederland en geven richting aan de maatregelen die Nederland hiervoor inzet, op korte en op lange termijn. Daarnaast geven de deltabeslissingen aan op welke manier waterrobuust kan worden gebouwd, om te voorkomen dat nieuwe problemen met waterveiligheid en zoetwatervoorziening ontstaan. Tot slot geven de deltabeslissingen richting aan de concrete aanpak in de Rijn-Maasdelta en het IJsselmeergebied. Ook wordt een Adaptatieagenda Zand opgesteld om met zandsuppleties bij te dragen aan een veilige, economisch sterke, ecologisch robuuste en aantrekkelijke kust.

Welke deltabeslissingen zijn er?

De deltabeslissingen behoren tot de beleidsprioriteiten van het ministerie van Infrastructuur en Milieu (IenM). Dit betreft de onderstaande concepten:

- Deltabeslissing Waterveiligheid; In de conceptdeltabeslissing Waterveiligheid staan nieuwe normen voor de waterveiligheid centraal. Deze nieuwe normen komen tot stand op basis van een risicobenadering, waarbij de kans op een overstroming en de mogelijke gevolgen beide de hoogte van de norm bepalen.
- Deltabeslissing Zoetwaterstrategie: In droge perioden ontstaan nu al knelpunten in de zoetwatervoorziening. In de toekomst zullen naar verwachting vaker knelpunten optreden. De overheid kan niet in elke situatie in alle vragen naar zoet water voorzien. Voor watergebruikers is het belangrijk te weten waar ze op kunnen rekenen. In de conceptdeltabeslissing Zoetwater wordt daarom voorgesteld voorzieningenniveaus vast te stellen.

- Deltabeslissing Ruimtelijke adaptatie; De conceptdeltabeslissing Ruimtelijke adaptatie bevat voorstellen om de ruimtelijke inrichting van Nederland waterrobuust te maken. Onderdeel daarvan is een afwegingskader om goed af te kunnen wegen welke gevolgen ruimtelijke investeringen voor het overstromingsrisico hebben.
- Deltabeslissing IJsselmeergebied; De conceptdeltabeslissing IJsselmeergebied gaat over drie strategische keuzes: de afvoer naar de Waddenzee, het waterpeil op het IJsselmeer, Markermeer en de Randmeren en de zoetwatervoorraad. Volgens de conceptdeltabeslissing kan het winterpeil op het IJsselmeer tot 2050 op het huidige niveau blijven.
- Deltabeslissing Rijn-Maasdelta; De Rijn-Maasdelta is het overgangsgebied waar rivier en zee samenkomen: het gebied van de grote rivieren, Rijnmond-Drechtsteden en de Zuidwestelijke Delta. De conceptdeltabeslissing Rijn-Maasdelta gaat in op vier onderwerpen: de toepassing van nieuwe keringen, de verdeling van de Rijnafvoer over de Rijntakken (Waal, Nederrijn-Lek en IJssel), waterberging in de Grevelingen en de zoetwatervoorziening.

Wat betekent het Deltaprogramma voor TenneT en Liander?

Assets van TenneT/Liander kunnen zijn gelegen in de gebieden die betrekking hebben op de bovengenoemde Deltabeslissingen. Het is mogelijk dat voor deze gebieden als gevolg van de Deltabeslissingen andere normeringen en uitgangspunten worden bepaald. Gevolg kan zijn dat - binnen bepaalde dijkeringen gelegen - (cruciale) stations of andere assets van TenneT/Liander met een zodanig (ander) overstromingsrisico te maken krijgen dat maatregelen genomen moeten worden (om de leveringszekerheid van TenneT/Liander te garanderen).

TenneT is in goed overleg met het ministerie van EZ en andere betrokken partijen de plannen voor het Deltaprogramma verder aan het concretiseren en uitwerken.

Relatie met de parapluherziening

Binnen het plangebied speelt een tweetal deltabeslissingen een rol te weten Waterveiligheid en Ruimtelijke Adaptatie. In overleg met het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK, hierna te noemen: Hoogheemraadschap) wordt bepaald wat de gevolgen hiervan voor assets van TenneT en Liander kunnen zijn en welke maatregelen eventueel getroffen moeten worden.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Acht bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland zijn vervangen door deze Waterwet en de zes verschillende vergunningen zijn opgenomen in één vergunning. Met de Waterwet hebben het rijk, waterschappen, provincies en gemeenten moderne wetgeving in handen om integraal waterbeheer te realiseren, om te zorgen voor waterveiligheid en om watervervuiling, wateroverlast en watertekorten tegen te gaan. Ook verplicht de Waterwet waterschappen en gemeenten om hun taken en bevoegdheden onderling af te stemmen, in het bijzonder voor de riolering en de zuivering van afvalwater.

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en

verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan kabinetsdoelstellingen zoals vermindering van regels, vergunningstelsels en administratieve lasten.

Een belangrijk gevolg van de Waterwet is dat de huidige vergunningstelsels uit de afzonderlijke waterbeheerwetten worden gebundeld. Dit resulteert in één vergunning, de Watervergunning, die met een wettelijk vastgesteld aanvraagformulier kan worden aangevraagd.

Verder kunnen waterbeheerders via waterakkoorden afspraken maken met andere overheden over het te voeren waterbeheer. Dit akkoord is vormvrij en kan over alle onderwerpen van waterbeheer gaan. Ook biedt de wet de mogelijkheid om tot bestuurlijke afspraken te komen tussen een waterschap en een gemeente. Deze laatste mogelijkheid is procedureel eenvoudiger.

Een belangrijke verandering na het in werking treden van de Waterwet is de onderverdeling in het bevoegde gezag met betrekking tot directe en indirecte lozingen. Alle indirecte lozingen vallen onder het Wm bevoegde gezag (gemeente en provincie). Alle directe lozingen vallen onder het gezag van de Waterwet (waterschappen voor de regionale wateren en Rijkswaterstaat voor de rijkswateren).

De directe lozingen vallen onder de Waterwet (Wtw). De indirecte lozingen zijn opgegaan in de Wabo.

Organisatie waterbeheer

De Waterwet kent formeel slechts twee waterbeheerders: het rijk, als de beheerder van de rijkswateren, en de waterschappen, als de beheerders van de overige wateren. Deze laatste is daarmee ook verantwoordelijk voor het zuiveringsbeheer. Provincies en gemeenten zijn formeel geen waterbeheerder, maar hebben wel waterstaatkundige taken. Zo blijft de provincie voorlopig bevoegd gezag voor drie categorieën grondwateronttrekkingen en infiltraties: de openbare drinkwaterwinning, ondergrondse energieopslag en industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar. Op gemeenten rust een hemel- en grondwaterzorgplicht, zoals deze in januari 2008 via de Wet gemeentelijke watertaken is vastgelegd in de Wet op de waterhuishouding. De Waterwet regelt daarnaast ook de onderlinge toezichtverhoudingen van de verschillende betrokken overheden. Provincies houden toezicht op waterschappen en gemeenten en waar nodig kan de provincie gebruik maken van instructies of aanwijzingen. Een provincie of het rijk kan met besluiten of handelingen optreden in plaats van een waterschap of een gemeente. In situaties waarin bovenregionale belangen of internationale verplichtingen spelen, kan de minister van Verkeer en Waterstaat de toezichtinstrumenten benutten.

Waterwet in Europees verband

Nederland maakt deel uit van vier Europese stroomgebieden: de Rijn, de Eems, de Schelde en de Maas. De Waterwet sluit hierop aan. In Nederland wordt onderscheid gemaakt tussen rijkswateren en niet-rijkswateren (regionale wateren). Voor beide categorieën worden via het nationale waterplan respectievelijk de regionale waterplannen, strategische structuurvisies vastgesteld, waarin de hoofdlijnen van het waterbeleid en de

maatregelenprogramma's zijn vastgelegd. Deze zijn richtinggevend voor het ruimtelijke ordeningsbeleid en zorgen zo voor een versterking van de relatie tussen waterbeheer en ruimtelijke ordening. De plannen worden een keer per zes jaar herzien.

De waterschappen en de diensten van Rijkswaterstaat stellen vervolgens operationele waterbeheerplannen vast, waarin wordt aangegeven welke maatregelen zij in de komende periode zullen uitvoeren.

Relatie met de parapluherziening

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Bij de aanleg van de ondergrondse transportleidingen zijn de benodigde watervergunningen verleend. Bij de instandhouding gelden de relevante beschermingsregelingen van de onderliggende bestemmingsplannen.

Rijksstructuurvisie Ondergrond

De ondergrond heeft tot enige jaren geleden een zeer bescheiden rol gespeeld in de ruimtelijke ordening. Er is echter aanleiding om daar verandering in aan te brengen. De ondergrond speelt een steeds belangrijker rol bij maatschappelijke vraagstukken met een ruimtelijke component, zoals de energievoorziening, de drinkwatervoorziening en klimaatmitigatie en – adaptatie.

Met de Structuurvisie ondergrond (STRONG) wil de overheid de ondergrondse ruimte ordenen en activiteiten in de ondergrond beter op elkaar afstemmen. De Structuurvisie Ondergrond richt zich op de gehele ondergrond in samenhang met de bovengrond. Het is echter nog niet duidelijk of ook de ondiepe ondergrond meegenomen wordt in STRONG.

Relatie met de parapluherziening

De onderhavige parapluherziening draagt bij aan de doelstellingen van STRONG door de belangen van de ondergrondse hoogspanningsleiding zichtbaar te maken in de geldende bestemmingsplannen.

Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035

De Structuurvisie Buisleidingen is op 12 oktober 2012 vastgesteld. Deze structuurvisie heeft als doel een netwerk te creëren waarbinnen transport van gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld aardgas, maar ook olie en chemicaliën) kan plaatsvinden. De juridische doorwerking van de structuurvisie zal door het Barro worden verzekerd. Beoogd is om in het Barro de verplichting op te nemen voor het bevoegd gezag om bij de opstelling of aanpassing van ruimtelijke plannen de voor buisleidingtransport vrij te houden leidingstroken in acht te nemen. De juridische doorwerking van deze structuurvisie naar het Barro heeft nog niet plaatsgevonden.

Relatie met de parapluherziening

Met de ondergrondse hoogspanningsleiding is beoogd om een hoogspanningsleiding aan te sluiten op het gasbergingsstation. Dat is in nauw overleg met de Gasunie gegaan.

Verder worden geen relevante buisleidingen gekruist.

Bij de instandhouding gelden de relevante beschermingsregelingen van de onderliggende bestemmingsplannen.

De structuurvisie Buisleidingen 2012-2035 vormt dan ook geen belemmering voor het project.

Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening (SEV III)

De ruimtebehoefte voor de elektriciteitsvoorziening is op 22 juni 2009 vastgesteld en vastgelegd in een aparte nota: het Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening (hierna: SEV III). SEV III heeft de status van nationale structuurvisie. Een nationale structuurvisie is niet bindend voor lagere overheden, maar wel voor de rijksoverheid zelf. Voor lagere overheden is de structuurvisie richtinggevend. In het SEV III worden de locaties aangewezen voor elektriciteitsproductie vanaf 500 megawatt en hoger en voor nieuwe hoogspanningsvoorzieningen vanaf 220kV en hoger.

Relatie met parapluperziening

Het project valt niet in de categorie hoogspanningsvoorzieningen zoals hierboven beschreven. De SEV III vormt dan ook geen belemmering ten aanzien van het project.

Natuurbeschermingswet 1998

Vanaf oktober 2005 vindt de gebiedsbescherming in Nederland plaats via de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998. De natuurbeschermingswet kent de volgende beschermde gebieden:

- De Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde natuurmonumenten (voorheen (staats)natuurmonumenten);
- De EHS.

De wet bevat een zwaar beschermingsregime voor de Natura 2000-gebieden en de beschermde natuurmonumenten. De speciale beschermingszones hebben een externe werking, zodat ook ingrepen die buiten deze zones plaatsvinden verstoring kunnen veroorzaken en moeten worden getoetst op het effect van de ingreep op soorten en habitats.

Staatssecretaris Dijksma heeft de term Natuurnetwerk Nederland (hierna te noemen: NNN) geïntroduceerd om de term EHS te vervangen. De wet is hierop nog niet aangepast. Bij de EHS is geen sprake van externe werking.

Relatie met de parapluperziening

De ondergrondse hoogspanningsleiding doorkruist geen Natura 2000, Beschermde natuurmonumenten. Bij de instandhouding gelden de relevante beschermingsregelingen in de onderliggende bestemmingsplannen.

Flora en faunawet

De Flora- en faunawet (2002) (hierna: Ffwet) regelt de bescherming van in het wild voorkomende planten en dieren. In de wet is onder meer bepaald dat beschermde dieren niet gedood, gevangen of verontrust mogen worden en beschermde planten niet geplukt, uitgestoken of verzameld (algemene verbodsbepalingen, artikelen 8 t/m 12). Bovendien dient iedereen voldoende zorg in acht te nemen voor alle in het wild levende planten en dieren (algemene zorgplicht, artikel 2). Daarnaast is het niet toegestaan om de directe leefomgeving van soorten, waaronder nesten en hollen, te beschadigen, te vernielen of te verstoren. De Ffwet heeft dan ook belangrijke consequenties voor ruimtelijke plannen. De interpretatie van de wet is in 2009

en 2013 aangescherpt. Deze aanscherping is in onderstaande uitleg opgenomen.

In het kader van de Ffwetgeving geldt dat alle dieren en planten een zekere mate van bescherming genieten, op basis van hun intrinsieke waarde. In artikel 2 van de Ffwet staat dat iedereen voldoende zorg in acht dient te nemen voor de in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving. Ook mag men het welzijn van dieren niet onnodig aantasten en dieren onnodig laten lijden. Deze algemene zorgplicht geldt voor alle in het wild levende dier- en plantensoorten, ook voor de soorten die niet als beschermde soort aangewezen zijn onder de Ffwet.

De Algemene Zorgplicht is een aanvulling op de algemene verbodsbepalingen die uitsluitend betrekking hebben op beschermde soorten. Het artikel biedt de mogelijkheid om op te treden tegen ongewenste handelingen jegens beschermde dieren en planten, welke niet nadrukkelijk in één van de verbodsbepalingen zijn genoemd. Er bestaat geen wettelijke sanctie op overtreding. Wel kunnen activiteiten door de Algemene Inspectiedienst (AID) worden stilgelegd.

De algemene verbodsbepalingen, die handelingen die het voortbestaan van planten en diersoorten in gevaar kunnen brengen verbieden, vormen een belangrijk onderdeel van de Flora- en faunawet. Deze verboden zorgen ervoor dat in het wild levende soorten zoveel mogelijk met rust worden gelaten. De belangrijkste, voor ruimtelijke plannen relevante wettelijke bepalingen staan hieronder genoemd.

Algemene verbodsbepalingen flora- en faunawet (artikelen 8-12)

Artikel 8. Het is verboden planten, behorende tot een beschermde inheemse plantensoort, te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te onwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen.

Artikel 9. Het is verboden dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen. **Artikel 10.** Het is verboden dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, opzettelijk te verontrusten.

Artikel 11. Het is verboden nesten, hollen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren.

Artikel 12. Het is verboden eieren van dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te zoeken, te rapen, uit het nest te nemen, te beschadigen of te vernielen.

Overtreding van de verbodsbepalingen van de Ffwet zonder juiste ontheffing of het nemen van mitigerende maatregelen kan leiden tot handhaving van de Algemene Inspectiedienst (AID). Zij kunnen proces-verbaal opmaken en het

werk stilleggen. Overtredingen van de Flora- en faunawet worden beschouwd als 'economisch delict' en kunnen als zodanig ook beboet worden.

Bij ruimtelijke plannen, met mogelijke gevolgen voor beschermde planten en dieren, is het verplicht om vooraf te toetsen of deze kunnen leiden tot overtreding van algemene verbodsbepalingen. Wanneer dat het geval dreigt te zijn, moet onderzocht worden of er maatregelen genomen kunnen worden om dit te voorkomen of om de gevolgen voor beschermde soorten te verminderen. Onder bepaalde voorwaarden geldt een vrijstelling, wordt door het ministerie van EZ goedkeuring gegeven aan de mitigerende maatregelen, of is het mogelijk van de minister van EZ ontheffing van de algemene verbodsbepalingen te krijgen voor activiteiten op het gebied van ruimtelijke ontwikkeling en inrichting.

Ten aanzien van de criteria die voor vrijstellingen en ontheffingen gelden, kunnen verschillende groepen soorten worden onderscheiden. Deze groepen worden benoemd in het "Besluit van 28 november 2000 houdende regels voor het bezit en vervoer van en de handel in beschermde dier- en plantensoorten", kortweg genoemd "Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten". Dit besluit heeft de status van een AMvB.

Relatie met de parapluperziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met de Flora- en faunawet. Bij de instandhouding van de leiding geldt de Flora- en faunawet.

3.2.3 Provinciaal beleid

Structuurvisie 2040: Duurzaam met ruimte

Op 21 juni 2010 is de Structuurvisie Noord-Holland 2040 'Kwaliteit door veelzijdigheid' vastgesteld. In mei 2011 is de eerste partiële herziening vastgesteld. Deze herziening betreft de Ecologische Hoofdstructuur, ecologische verbindingzones, weidevolgelleefgebied en intensieve veehouderij inclusief bijbehorende kaarten.

In de structuurvisie wordt het beleid van de provincie Noord-Holland beschreven voor de periode tot en met het jaar 2040.

In de structuurvisie beschrijft de provincie hoe en op welke manier met ontwikkelingen wordt omgegaan die een grote ruimtelijke impact hebben zoals globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp. Daarnaast geeft de provincie aan welke keuzes gemaakt worden en hoe de provincie er in 2040 uit moet komen uit te zien. Door de ruimtelijke ordening aan te passen waar nodig, kan met de veranderingen worden omgegaan. Tegelijkertijd is het van belang bestaande kwaliteiten van het provinciale landschap te behouden of verder te ontwikkelen. Op basis hiervan richt de structuurvisie zich op drie hoofdbelangen:

1. Klimaatbestendigheid: de provincie zorgt voor een gezonde en veilige leefomgeving in harmonie met water en gebruik van duurzame energie.
2. Ruimtelijke kwaliteit: de provincie zorgt voor behoud van het Noord-Hollandse landschap door verdere ontwikkeling van de kwaliteit en diversiteit.

3. Duurzaam ruimtegebruik: de provincie zorgt voor een regionale ruimtelijke hoofdstructuur waarin functies slim gecombineerd worden en goed bereikbaar zijn nu, en in de toekomst.

Deze drie hoofdbelangen vormen gezamenlijk de ruimtelijke hoofddoelstelling van de provincie.

Relatie met de parapluherziening

Het opnemen van de beschermingszone van de hoogspanningsleiding in een actuele planologisch-juridische regeling zorgt ervoor dat het energienetwerk binnen de provincie op orde is.

Provinciale Ruimtelijke Verordening

De doorwerking van de provinciale Structuurvisie naar gemeentelijke bestemmingsplannen is geregeld in de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV). Op 28 september 2015 is de PRV gewijzigd vastgesteld. In de PRV zijn de voorschriften gegeven waar bij het maken van een ruimtelijke onderbouwing aan moet worden voldaan. Voor de voorgenomen planontwikkeling zijn de regels van artikel 8, 25 en 29 relevant.

Artikel 8 PRV i.r.t. Kaart 10

Artikel 8 PRV geeft aan dat in de toelichting van een bestemmingsplan moet worden aangegeven in hoeverre rekening is gehouden met de in het gebied voorkomende bijzondere aardkundige waarden. Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met waardevolle aardkundige waarden. Bij de instandhouding gelden de relevante beschermingsregelingen van de onderliggende bestemmingsplannen.

Artikel 8a PRV: Meerlaagse veiligheid 1

De toelichting van een bestemmingsplan bevat een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met:

- a de risico's van en bij overstroming, en;
- b de maatregelen en voorzieningen die worden getroffen om deze risico's te voorkomen of te beperken.

Artikel 25 PRV i.r.t. Kaart 4

De ondergrondse hoogspanningsleiding doorkruist deels het weidevogelleefgebied, zodoende is artikel 19, lid 1 en 2 van toepassing. Bij de aanleg is rekening gehouden met verstoring van weidevogels. Bij de instandhouding gelden de relevante beschermingsregelingen van de onderliggende bestemmingsplannen.

Artikel 29 PRV i.r.t. Kaart 8

De ondergrondse hoogspanningsverbinding is aangelegd onder de regionale waterkeringen van de Ringvaart en het Noordhollandsch Kanaal. Ten behoeve van de aanleg is een vergunning verleend door het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Bij de instandhouding gelden de relevante beschermingsregelingen van de onderliggende bestemmingsplannen.

Relatie met parapluherziening

In het vooroverleg over de aanleg van de onderhavige ondergrondse hoogspanningsleiding heeft overleg plaatsgevonden met de provincie Noord-

Holland over de provinciale belangen en zijn de benodigde vergunningen verleend.

Provinciaal Waterplan Noord-Holland

Het Waterplan 'Beschermen, Benutten, Beleven en Beheren', vastgesteld op 16 november 2009 door PS beschrijft de kaders voor waterbeheer in Noord-Holland. Binnen deze kaders treffen vooral waterschappen en gemeenten maatregelen om de burgers te beschermen tegen wateroverlast en watertekort en om de waterkwaliteit te verbeteren. De belangrijkste thema's zijn veiligheid, waterkwaliteit, waterkwantiteit, grondwater en de rol van de provincie.

Relatie met de parapluperziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met de genoemde belangen. Bij de instandhouding van de leiding gelden de relevante beschermingsregelingen in de onderliggende bestemmingsplannen.

Provinciale Milieuverordening (PMV)

In de Provinciale Milieu Verordening (hierna te noemen: PMV) staan specifieke milieuregels voor de provincie Noord-Holland. Deze regels gaan onder andere over waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden, stiltegebieden en aardkundige monumenten, bodemsanering en industrieterreinen van regionaal belang ten behoeve van geluidzonebeheer. Op basis van deze regels verleent de provincie ontheffingen.

Relatie met de parapluperziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met de genoemde belangen. Bij de instandhouding van de leiding gelden de relevante beschermingsregelingen in de onderliggende bestemmingsplannen en de Provinciale Milieuverordening zelf.

Wegenverordening Noord-Holland 2012

Op 12 november 2012 heeft PS van de provincie Noord-Holland de Wegenverordening Noord-Holland vastgesteld. De verordening is van toepassing op openbare wegen waarvoor de onderhoudsplicht bij de provincie ligt. Onder de term wegen worden in ieder geval de rijbanen, fiets- en voetpaden, busbanen, parkeer-, carpool-, bus- en halteplaatsen, vlucht- en andere stroken, bermen, glooiingen, grondkeringen, bermsloten, alsmede de tot de weg behorende verkeersvoorzieningen begrepen.

Volgens de Wegenverordening is voor activiteiten die zich in beginsel niet verenigen met de primaire functie van een weg een vergunning van GS vereist. De weg is primair bedoeld voor het doelgericht verplaatsen of voortbewegen van voertuigen en andere weggebruikers. De vergunning kan slechts worden geweigerd ter bescherming van de wegen of de daarin gelegen kunstwerken alsmede ter verzekering van het veilig en doelmatig gebruik daarvan, inclusief het belang van verruiming of wijziging van die wegen. Beheer(s)gebieden zijn gebieden die vallen binnen de beheergrens van een weg, zoals bedoeld in artikel 2 van de Wegenverordening. De provincie Noord-Holland heeft de begrenzing van de beheer(s)gebieden exact op kaart aangegeven.

Voor zover er sprake is van leidingen binnen het beheer(s)gebied kan gesteld worden dat hierbij de vergoeding plaatsvindt volgens de vergoedingsregeling van de rechtmatige overheidsdaad. Deze vangt aan met het intrekken van de publiekrechtelijke vergunningen/ontheffingen voor het de betreffende leiding. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen langsleidingen en kruisende leidingen. Voor het bepalen van de omvang van de schadevergoeding wordt gekeken naar de leeftijd van de vergunning/ontheffing. Indien een langsleiding meer dan 10 jaren ligt, leidt ertoe dat er geen vergoeding meer wordt toegekend (risico-aanvaarding). Voor kruisende leidingen geldt dat de vergoeding wordt berekend aan de hand van de werkelijke verleggingskosten: de kosten van ontwerp, begeleiding en uitvoering worden wel vergoed, de materiaalkosten en de kosten van in en uit bedrijf stellen niet.

Voor zover sprake is van leidingen buiten het beheer(s)gebied geldt in de provincie Noord-Holland de "Schadevergoedingsregeling verlegging kabels en leidingen buiten beheergebied van de provincie Noord-Holland 2005"

Relatie met de parapluperziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding is rekening gehouden met de genoemde belangen. Bij de instandhouding van de leiding gelden de relevante bepalingen van de provinciale wegenverordening zelf.

3.2.4 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie

Op 24 april 2012 heeft de raad van de voormalige gemeente Schermer de structuurvisie 'Kamers en Linten 2040' vastgesteld voor het agrarische gebied dat de ondergrondse hoogspanningsleiding doorkruist. Voor het gebied heeft de gemeente Alkmaar nog geen nieuwe Structuurvisie vastgesteld maar is de werking van de bestaande structuurvisie van rechtswege verlengd.

Een structuurvisie is niet bindend voor burgers, maar een primair intern sturend document en referentiekader. De centrale doelstelling luidt: Rekening houdend met de duidelijke verschillen tussen het veenweidegebied en de droogmakerijen is het beleid gericht op behoud en versterking van de landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden in Schermer, waarbij de landbouw duurzaam met deze waarden wordt verweven, het gebied in belangrijke mate recreatief mede gebruikt kan worden en er beperkt mogelijkheden zijn voor woningbouw.

Een structuurvisie geeft andere overheden, maatschappelijke organisaties, burgers en bedrijven inzicht in de gedragslijnen die zij van de gemeente kunnen verwachten. Bij het nemen van besluiten dient de structuurvisie als leidraad en is om deze reden een belangrijke grondslag voor het bestemmingsplan. De structuurvisie wijst de droogmakerij aan als landbouwkerngebied. Uitbreiding van agrarische bedrijven is hier mogelijk. Het land in dit gebied dient zo min mogelijk aan de agrarische productiefunctie onttrokken te worden. Landbouw, natuur en cultuurhistorie zijn in het gebied verweven. Daartegenover staat het veenweidegebied waar de landbouw een ondergeschikte functie aan natuur, landschap en cultuurhistorie vormt. Vrijkomende agrarische gronden kunnen hier voor

natuurontwikkeling ingezet worden. Bovendien wordt het agrarisch beheer hier extensief op natuur gericht.

Vanwege de natuurlijke en cultuurhistorische waarden die zich vrijwel in het gehele landelijke gebied bevinden, is het onwenselijk om nieuwvestiging van agrarische bedrijven toe te staan, uitgezonderd van verplaatsing om externe redenen (hervestiging). Bio-industrie (intensieve veehouderij) is evenmin wenselijk. De gemeente Schermer speelt in op de schaalvergroting en verbrede landbouw door vergroting van bouwvlakken toe te staan en nevenactiviteiten mogelijk te maken. Gelet op de centrale doelstelling en de aanwezige waarden is in de structuurvisie gekozen voor een gebiedsgerichte benadering bij vrijkomende agrarische bebouwing.

Relatie met de parapluperziening

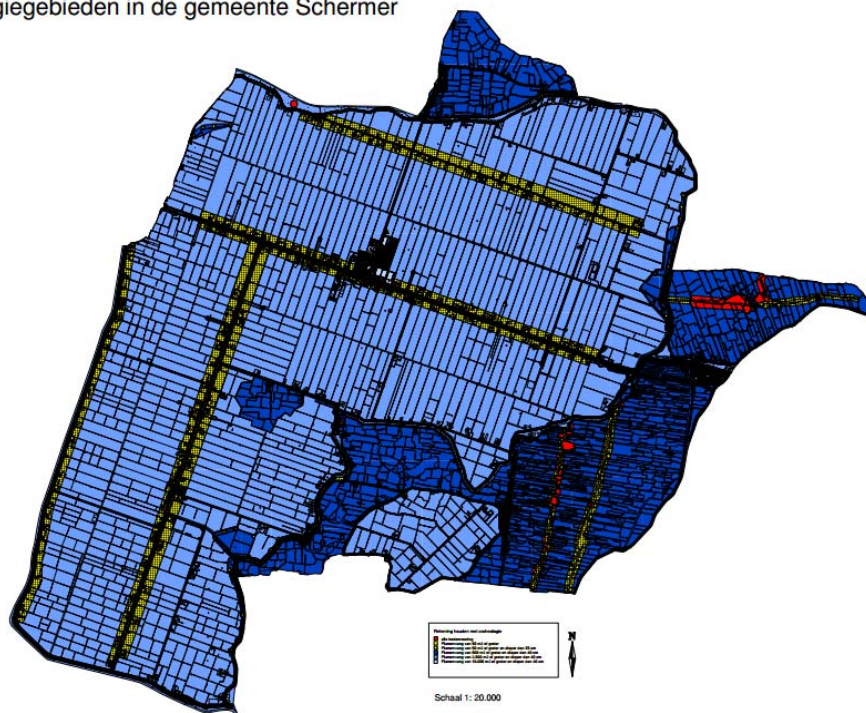
Het plan is in overeenstemming met de structuurvisie.

Beleidsnota archeologie

Archeologische waarden zijn bijzondere zichtbare en onzichtbare resten van vroegere culturen op het land, in de bodem en onder water. Ten aanzien van archeologische waarden wordt voor het bestemmingsplan Landelijk gebied gebruik gemaakt van de beleidsnota Archeologie. Bij deze beleidsnota hoort een kaart waarop de gemeente is verdeeld in zones waarbinnen een hoge of middelhoge tot lage verwachting geldt voor het aantreffen van archeologische waarden. De archeologiezones zijn als volgt verdeeld:

- eerste categorie: meer dan 0 m² (planomvang);
- tweede categorie: meer dan 50 m² en 35 cm diepte;
- derde categorie: meer dan 500 m² en 40 cm diepte;
- vierde categorie: meer dan 2.500 m² en 40 cm diepte.

Archeologiegebieden in de gemeente Schermer

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding heeft overleg plaatsgevonden over de gemeentelijke belangen ten aanzien van archeologie. Bij de instandhouding gelden de relevante beschermingsregelingen in de onderliggende bestemmingsplannen.

3.2.5 *Beleid Hoogheemraadschap*

Waterbeheersplan 4 Hoogheemraadschap Noord-Hollands Noorderkwartier.

Het doel van het Waterbeheersplan 2010-2015 is om op hoofdlijnen richting te geven aan de ontwikkelopgaven voor het waterbeheer in de planperiode van zes jaar. De missie van het hoogheemraadschap is erop gericht om ook de komende jaren, ondanks klimaat- en weersveranderingen, Noord-Holland boven het Noordzeekanaal veilig te houden tegen overstromingen en te zorgen voor droge voeten en schoon water. Het kerndoel is vierledig:

- Het op orde houden van het watersysteem en dit onder dagelijkse omstandigheden doelmatig en integraal beheren.
- De verontreiniging van het watersysteem door directe en indirecte lozingen voorkomen en/of beheersbaar houden.
- Het op orde houden van de primaire waterkeringen en overige waterkeringen met een veiligheidsfunctie en deze onder dagelijkse omstandigheden doelmatig beheren.
- Het in stand houden en ontwikkelen van een calamiteitenorganisatie die onder bijzondere omstandigheden onmiddellijk operationeel is en die beschikt over actuele calamiteitenbestrijdingsplannen voor veiligheid, wateroverlast en waterkwaliteit.

Om deze doelen te bereiken is samenwerking tussen het hoogheemraadschap, de provincie en gemeenten nodig. In 2015 zijn de samenwerkingsafspraken met de provincie geëvalueerd en is het grondwaterbeleidskader op basis van nieuwe inzichten bijgesteld.

Beleidsnota Waterkeringen

In de Beleidsnota Waterkeringen beschrijft het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier het beleid en de uitgangspunten voor het beheer en medegebruik van de waterkeringen. Dit document is een uitwerking van het hiervoor genoemde Waterbeheersplan 2010-2015 (WBP4). Wat betreft agrarische medegebruik van de waterkeringen is als effect op de waterkering beschreven dat de beweiding van de waterkering met vee een functie kan vervullen bij het beheer. Soms kan het ook schadelijke effecten hebben op het functioneren van de kering. Zo kunnen vertrapping en kaalvreten de dijkbekleding aantasten, met als gevolg dat de erosiebestendigheid vermindert en de kosten voor het onderhoud van de waterkering toenemen. De beleidsnota is 12 december 2012 definitief vastgesteld.

Keur HHNK

De Keur is van toepassing voor alle werkzaamheden in, langs, bij en/of aan waterlopen. De regels in de keur zijn onder te verdelen in twee categorieën: gebodsbepalingen en verbodsbepalingen. Met gebodsbepalingen worden over het algemeen aangegeven welke onderhoudsverplichtingen eigenaren en aangrenzende bewoners en gebruikers hebben. Met de verbodsbepalingen worden werkzaamheden binnen waterstaatswerken, zoals waterlopen en waterkeringen, verboden. Onder bepaalde voorwaarden kan van de regels in

de keur worden afgeweken. Daarvoor is een zogeheten watervergunning nodig. Particulieren, bedrijven en overheden kunnen bij het Hoogheemraadschap een aanvraag voor een watervergunning indienen. Ten aanzien van de waterkeringen zijn twee zones opgenomen: het waterstaatswerk (= de stabiliteitszone) en de aangrenzende beschermingszones. Op grond van de keur zijn binnen de begrenzing van het waterstaatswerk en de beschermingszones bepaalde handelingen verboden.

Watertoets

De watertoets waarborgt de inbreng van water in de ruimtelijke ordening. Met dit procesinstrument worden ruimtelijke plannen en besluiten op waterhuishoudkundige aspecten aan het geldende ruimtelijke beleid getoetst. De grootste winst ligt bij vroegtijdige, wederzijdse betrokkenheid en informatievoorziening.

Relatie met de parapluperziening

Bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsleiding heeft overleg met het Hoogheemraadschap plaatsgevonden en zijn alle benodigde vergunningen verleend. Bij de instandhouding van de ondergrondse hoogspanningsleiding gelden de relevante beschermingsregelingen van de onderliggende bestemmingsplannen.

4. JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING

4.1 Opzet van het bestemmingsplan

De onderhavige herziening is opgezet als een parapluherziening. Dat betekent dat tegelijkertijd 3 verschillende bestemmingsplannen op hetzelfde onderdeel worden herzien.

In de reikwijdtebepaling van artikel 3 van de regels is aangegeven dat de volgende plannen worden herzien:

1. bestemmingsplan 'Landelijk Gebied 2014' van de voormalige gemeente Schermer (vastgesteld 30 september 2014);
2. bestemmingsplan 'Boekelermeer Noord' van de gemeente Alkmaar (vastgesteld 4 april 2013);
3. Inpassingsplan 'Gasopslag Bergermeer' van het Ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie en het Ministerie van Infrastructuur en Milieu (vastgesteld 29 april 2011).

De plannen worden herzien in die zin dat er een dubbelbestemming 'Leiding – Hoogspanning' wordt toegevoegd ter bescherming van de ondergrondse hoogspanningleiding Oterleek-Boekelermeer. Zie verder in 4.2 van deze toelichting.

Regeling standaarden Ruimtelijke Ordening 2012

Dit bestemmingsplan is opgezet conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Beluit ruimtelijke ordening (Bro), zoals die gelden per 1 juli 2008. Inherent hieraan is de toepassing van de RO Standaarden 2012 waarvan de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) deel uitmaakt. De SVBP maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. De SVBP 2012 is toegespitst op de regels die voorschrijven hoe bestemmingsplannen conform de Wro en Bro moeten worden gemaakt. De SVBP geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog. De regels van dit bestemmingsplan zijn opgesteld conform deze standaarden.

4.2 Bestemming

Hiervoor is al beschreven dat ten behoeve van de belangen van de ondergrondse hoogspanningsleiding een dubbelbestemming is gelegd. Deze dubbelbestemming komt als het ware over de onderliggende bestemming te liggen en geniet ook voorrang boven de onderliggende enkelbestemmingen. Die voorrang is vastgelegd in de bestemmingsomschrijving van 'Leiding-Hoogspanning' in artikel 4.1.

Bouwen volgens de onderliggende bestemmingen is volgens artikel 4.2.1 en 4.3 alleen mogelijk als met het advies van de leidingbeheerder is aangetoond dat de belangen van de ondergrondse hoogspanningsleiding daardoor niet worden geschaad. Ook voor grondbewerkingen is volgens artikel 4.4 een omgevingsvergunning nodig (voor werken en werkzaamheden), waarbij dezelfde afweging moet worden gemaakt.

5. ECONOMISCHE EN MAATSCHAPPELIJKE HAALBAARHEID

5.1 Economische haalbaarheid

5.1.1 Economische uitvoerbaarheid

De aanleg van de hoogspanningsleiding is een particulier initiatief en over de financiering zijn sluitende afspraken gemaakt tussen de gebruiker van de leiding TAQA en de leidingbeheerder.

5.1.2 Grondexploitatie

Volgens artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening dient het verhaal van kosten van de grondexploitatie over de in het plan begrepen gronden via een exploitatieplan te worden vastgesteld, of anderszins te zijn verzekerd. De kosten van de inmiddels gerealiseerde ondergrondse hoogspanningsleiding (waaronder de kosten voor deze parapluherziening) komen volgens afspraak voor rekening van de initiatiefnemer. Met de initiatiefnemer is een planschade overeenkomst afgesloten. Daarmee is het verhaal van kosten anderszins verzekerd en behoeft er geen grondexploitatieplan te worden vastgesteld.

5.2 Maatschappelijke haalbaarheid

5.2.1 Wettelijk vooroverleg

In het kader van het wettelijke vooroverleg is een reactie ontvangen van de Provincie Noord-Holland en het Hoogheemraadschap Noord-Hollands Noorderkwartier.

Beide vooroverlegpartners hebben aangegeven geen inhoudelijke opmerkingen te hebben op het bestemmingsplan.

Het plan zal dan ook verder in procedure worden gebracht.

5.2.2 Zienswijzen

De formele bestemmingsplanprocedure start met de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. Gedurende de periode van terinzagelegging kan een ieder zienswijzen tegen het ontwerpbestemmingsplan indienen.

Het ontwerpbestemmingsplan heeft gedurende zes weken ter inzage gelegen, vanaf donderdag 7 april tot en met woensdag 18 mei 2016. Gedurende deze periode zijn geen zienswijzen kenbaar gemaakt.